

Magdalena Rękas

Akademia Ekonomiczna we Wrocławiu

OPODATKOWANIE PRACY W POLSCE I WYBRANYCH KRAJACH OECD – PROBLEM KLINA PODATKOWEGO

1. Wstęp

Gospodarka w XXI wieku staje w obliczu nowych zjawisk ekonomicznych, wymuszających zmianę dotychczasowego modelu rynku pracy. Globalizacja, rozwój technologiczny i teleinformatyczny skłaniają przedsiębiorców do szukania dróg poprawiających konkurencyjność firmy. Jednym z istotnych czynników decydujących o konkurencyjności jest opodatkowanie pracy, rozumiane szeroko jako całość obciążeń podatkowych oraz parapodatkowych nakładanych na pracę. Opodatkowanie pracy zakłóca związek między krańcową produktywnością pracy a kosztem pracy i wynagrodzeniem, co w istotny sposób może zniechęcać do tworzenia miejsc pracy oraz do podejmowania zatrudnienia.

Celem artykułu jest prezentacja poziomu klina podatkowego w Polsce i wybranych krajach OECD oraz próba oceny wpływu podatkowych kosztów pracy na sytuację na rynku pracy w Polsce. Dla osiągnięcia celu przedstawiono także teoretyczne ujęcie wpływu opodatkowania na rynek pracy.

2. Wpływ opodatkowania pracy na rynek pracy – ujęcie teoretyczne

Opodatkowanie, podobnie jak inne czynniki produkcji, prowadzi do zmiany alokacji, w tym wypadku zasobów pracy, i wpływa na popyt oraz podaż pracy. Wzrost opodatkowania pracy oznacza, że powiększa się różnica między płacą uzyskiwaną przez pracownika a kosztami pracy ponoszonymi przez pracodawcę, co oznacza występowanie tzw. klina podatkowego. Wysoki klin podatkowy prowadzi z kolei do spadku zatrudnienia i wzrostu bezrobocia. Tak więc polityka podatkowa może oddziaływać na sytuację na rynku pracy.

Obniżanie opodatkowania pracy często wskazywane jest jako jeden z podstawowych sposobów zmniejszenia bezrobocia w Polsce i przyspieszenia wzrostu

gospodarczego. Wskazuje się przy tym, że obniżenie podatków ograniczy klin podatkowy, stymulując tym samym zatrudnienie i ograniczając szarą strefę. Zalecenia te nie są jednak tak oczywiste, gdyż wpływ klina podatkowego na wysokość zatrudnienia uzależniony jest od elastyczności podaży pracy oraz popytu na pracę względem stawki płac. Im wyższa elastyczność popytu na pracę i podaży pracy względem stawki płac, tym silniejszy negatywny wpływ podatków na wysokość zatrudnienia [Krajewski, Mickiewicz, 2006, s. 6].

Elastyczność podaży pracy względem stawki płac oraz siła oddziaływania klina podatkowego na zatrudnienie może być różna dla poszczególnych grup podatników. Najniższa elastyczność podaży względem stawki płac występuje w gospodarstwach domowych, w których pracuje tylko jedna osoba oraz w przypadku podstawowego żywiciela w gospodarstwie domowym. Elastyczność będzie zaś rosła w przypadku dodatkowego żywiciela. Ponadto, przy wspólnym opodatkowaniu małżonków stawka podatkowa pierwszego z małżonków ma wpływ na decyzję o podjęciu pracy przez drugiego małżonka. Skłonność do podjęcia pracy będzie też mniejsza, gdy na skutek wzrostu podatków nastąpi spadek płacy netto i wzrost transferów otrzymywanych w przypadku utraty pracy.

Poza opodatkowaniem pracy na podaż pracy znaczny wpływ ma wysokość transferów z budżetu do gospodarstwa domowego. Im wyższe transfery (np. zasiłki dla bezrobotnych), tym mniejsza gotowość do podjęcia pracy. W Irlandii i Hiszpanii, czyli krajach, w których znacznie obniżono transfery socjalne, udało się znacznie obniżyć stopę bezrobocia.

Z kolei elastyczność popytu na pracę względem stawek płac wynika z możliwości substytucji pracy kapitałem oraz wpływu wyższych kosztów pracy na opłacalność produkcji. Im silniejszy wpływ kosztów pracy na opłacalność produkcji i im lepszym substytutem pracy jest kapitał, tym wyższa jest elastyczność popytu na pracę. Możliwość substytucji pracy kapitałem wymaga jednak czasu, stąd oddziałuje na popyt na pracę głównie w długim okresie. Wpływ trwałego wzrostu opodatkowania na popyt i podaż pracy prezentuje tab. 1.

Tabela 1. Wpływ wzrostu opodatkowania na popyt i podaż pracy

	W krótkim okresie	W długim okresie
Podaż pracy	Zmniejszenie podaży pracy, jeśli płace są elastyczne, gdyż wzrost opodatkowania przekłada się szybko na zmniejszenie dochodu netto. W przeciwnym wypadku bez znaczenia	Zmniejszenie podaży pracy ze względu na spadek płacy netto, dodatkowo wzmocnione, gdy wzrost opodatkowania prowadzi do trwałego zmniejszenia się relacji dochodu z pracy do dochodów z innych źródeł
Popyt na pracę	Zmniejszenie popytu na pracę, jeśli płace są sztywne w dół, gdyż wzrost opodatkowania przekłada się na wzrost całkowitych kosztów pracy. W przeciwnym wypadku bez znaczenia	W połączeniu z płacą minimalną zmniejszenie popytu na pracę osób najmniej produktywnych. Jeśli płaca minimalna nie występuje – bez znaczenia

Źródło: *Zatrudnienie w Polsce 2006 r.*, s. 12, www.mg.gov.pl.

Warto pamiętać, że elastyczność popytu na pracę względem stawki płac jest z reguły wyższa niż elastyczność podaży względem stawki płac, dlatego też siła oddziaływania klina podatkowego na wysokość zatrudnienia zależy od elastyczności rynku pracy jako całości. W przypadku elastycznego rynku pracy na skutek wzrostu opodatkowania ulega obniżeniu wynagrodzenie netto, co w rezultacie oznacza spadek podaży pracy. Z kolei przy nieelastycznym rynku pracy płaca netto nie ulega zmianie, rosną zaś koszty pracy, a to doprowadzi do spadku popytu na pracę. Większy negatywny wpływ wzrostu opodatkowania na zatrudnienie występuje na nieelastycznych rynkach pracy [Krajewski, Mickiewicz, 2006, s. 7]. Oceniając więc wpływ klina podatkowego na rynek pracy, należy mieć na uwadze, jaka jest elastyczność rynku pracy.

Warto także zauważyć, iż prezentowany w literaturze przedmiotu klin podatkowy pomija podatki pośrednie, a te *de facto* wywierają wpływ na podaż pracy zbliżony do wpływu podatku dochodowego. Podatki pośrednie kształtują bowiem siłę nabywczą dochodu z pracy i wpływają na skłonność do podjęcia pracy [*Opodatkowanie pracy...*, 2005]. Dla uzyskania pełnego obrazu wpływu opodatkowania na rynek pracy należałoby więc ujmować nie tylko podatki bezpośrednie, ale i pośrednie. Ze względu jednak na dostępne dane w dalszej części artykułu analizie poddano poziom klina podatkowego liczony bez podatków pośrednich, zdając sobie sprawę z tego, że analiza taka nie jest pełna.

3. Klin podatkowy w Polsce i wybranych krajach OECD w 2006 r.

W gospodarce wolnorynkowej niepokojące jest zjawisko masowego i długotrwałego bezrobocia. W przypadku Polski poziom bezrobocia wciąż utrzymuje się na wysokim poziomie. Dużą rolę w ograniczaniu bezrobocia odgrywają koszty pracy, gdyż w istotny sposób determinują działalność przedsiębiorstwa i wpływają na kondycję finansową oraz poziom konkurencyjności. Kształtowanie ich poziomu jest więc niezwykle ważną kwestią i może pozytywnie oddziaływać na tworzenie miejsc pracy.

Koszty pracy można podzielić według kryterium przedmiotowego na koszty płacowe, koszty obciążające wynagrodzenie, tzw. narzuty na wynagrodzenie i pozapłacowe koszty pracy [Bąk, 2006, s. 77]. Poziom tych kosztów kształtuje się różnie w zależności od formy zatrudnienia, a analizując koszty pracy związane ze stosowaniem typowych bądź nietypowych form zatrudnienia, należy zawsze uwzględniać ich szeroki aspekt, czyli poza kosztami płacowymi i pochodnymi także koszty związane z rekrutacją, selekcją, szkoleniem pracowników, badaniami lekarskimi oraz przestrzeganiem norm i wymogów bezpieczeństwa i higieny pracy. Do kosztów należy też zaliczyć wydatki związane z przygotowaniem i wyposażeniem miejsca pracy oraz koszty administracyjno-prawnej obsługi zatrudnienia.

Należy także podkreślić, że koszty pracy na poziomie poszczególnych przedsiębiorstw oraz gospodarki jako całości są przede wszystkim pochodną produktywności pracy determinującej poziom płac. Z kolei pozapłacowe koszty pracy wpływają raczej na strukturę i wielkość zatrudnienia niż na całkowity poziom kosztów pracy.

Koszty pracy są najczęściej mierzone poprzez ustalenie poziomu klina podatkowego, a więc różnicy między kosztem pracy ponoszonym przez pracodawcę a płacą netto pracownika [Jerzak, 2004, s. 110]. Według opublikowanego przez OECD raportu *Taxing Wages 2005-2006* Polska jest w czołówce krajów z wysokimi obciążeniami nakładanymi na pracę. Poziom klina podatkowego dla osoby samotnej w 2006 r. wyniósł 43,7%, co oznacza wzrost kosztów pracy o 0,3% w stosunku do 2005 r. oraz o 0,8% w stosunku do 2001 r. Sytuacja ta oznacza pogorszenie konkurencyjności Polski w tym obszarze i jest skutkiem głównie braku rewaloryzacji progów podatkowych. Poziom klina podatkowego w wybranych krajach OECD prezentuje tab. 2.

Tabela 2. Klin podatkowy w Polsce i wybranych krajach OECD w 2006 r.

Kraj	Podatki i składki na ubezpieczenia społeczne jako procent wynagrodzenia – poziom klina podatkowego (%)	
	dla rodziny wychowującej dwoje dzieci (jeden rodzic zarabia średnia krajową, a drugi 2/3 tej wartości)	dla osoby samotnej, otrzymującej przeciętne wynagrodzenie
Średnia UE	37,0	42,9
Średnia OECD	32,5	37,5
Belgia	48,0	55,4
Niemcy	45,3	52,5
Francja	43,9	50,2
Szwecja	43,5	47,9
Polska	43,2	43,7
Węgry	41,1	51,0
Austria	40,4	48,1
Czechy	37,8	42,6
Słowacja	32,0	38,5
Kanada	29,1	32,1
Wielka Brytania	29,0	33,9
Australia	22,8	28,1
USA	22,3	28,9
Nowa Zelandia	17,2	20,9
Irlandia	14,0	23,1
Meksyk	13,2	15,0

Źródło: Raport OECD *Taxing Wages Edition 2005-2006*, www.oecd.com.

Jak wskazują dane tab. 2, Polska znajduje się w czołówce krajów z wysokimi obciążeniami nakładanymi na pracę. W Unii Europejskiej najniższe obciążenia pracy występują w krajach anglosaskich – Irlandii i Wielkiej Brytanii. Na uwagę jednak zasługuje Irlandia, kraj ten bowiem zredukował w ciągu ostatnich sześciu lat obciążenia nakładane na pracę (liczone dla osoby samotnej) o prawie 6 punktów procentowych. W pozostałych krajach anglosaskich – USA, Australii, Nowej Zelandii, Kanadzie – koszty zatrudnienia też są poniżej przeciętnej OECD [Raport OECD *Taxing...*].

Należy podkreślić, iż poza Polską większość krajów OECD w ostatnim pięcioletniu redukowałą koszty pracy. Obniżkę kosztów zanotowano nawet w opiekuńczych krajach skandynawskich, Niemczech oraz we Włoszech. W Szwecji koszty pracy zmalały z 50,1 do 47,9%, w Finlandii z 48 do 44,1%, we Włoszech z 46,4 do 45,2%. W Polsce zaś w latach 2001-2006 utrzymywała się tendencja rosnąca.

Ponadto Polska jest jednym z nielicznych krajów OECD, w których obciążenia podatkowo-składkowe dla osoby samotnej i rodziny posiadającej dzieci niewiele się różnią (zaledwie 0,5 pkt procentowego). Koszty pracy rodzin z dziećmi wynoszą w Polsce 43,2%, co oznacza piąty wynik wśród krajów OECD. Dla porównania średnia dla krajów OECD wynosi 32,5%, a dla krajów UE będących równocześnie członkami OECD 37%. Przeciętna różnica między osobą samotną a rodzicami z dziećmi dla członków OECD wynosi 5 punktów procentowych na korzyść rodzin, choć są kraje jak, np. Węgry, gdzie polityka prorodzinna jest zdecydowanie silniejsza i różnica w poziomie opodatkowania pracy między osobą samotną a rodziną z dziećmi wynosi blisko 10 punktów procentowych.

4. Podatkowe koszty pracy w Polsce

Poza samym poziomem klina podatkowego niezwykle istotną kwestią dla konkurencyjności i poprawy sytuacji na rynku pracy jest jego struktura. Strukturę klina podatkowego w Polsce prezentuje tab. 3.

Tabela 3. Struktura kosztów pracy w Polsce dla przeciętnego wynagrodzenia oraz 2/3 przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w 2006 r.

Wyszczególnienie	Przeciętne wynagrodzenie 2380 zł		2/3 przeciętnego wynagrodzenia 1587 zł	
Wynagrodzenie netto	1616	56,2	1098	57,3
Składki ZUS, FP, FGŚP pracodawcy	494	17,2	329	17,2
Składki ZUS pracownika	445	15,5	297	15,5
Składka zdrowotna NFZ	164	5,7	110	5,7
Podatek dochodowy	154	5,4	82	4,3
Koszty pracy ogółem	2873	100%	1916	100%

Źródło: opracowanie własne.

Analiza danych tab. 3 wskazuje, iż najistotniejszym źródłem kosztów pracy są składki na ubezpieczenia społeczne. Podatek dochodowy w zależności od poziomu dochodu stanowił odpowiednio 4,3% przy dochodzie 2/3 przeciętnego wynagrodzenia i 5,4% przy dochodzie na poziomie przeciętnego wynagrodzenia. Wydawałoby się, że poziom obciążeń podatkowych nie jest znaczny i realizowana polityka podatkowa jest słuszną. Z kolei obniżanie stawek PIT ma istotne znaczenie głównie dla najlepiej zarabiających, gdyż w przypadku tych pracowników udział podatku dochodowego w strukturze klina podatkowego rośnie.

Dogłębsza analiza skutków obciążeń podatkowych pozwala jednak wskazać specyfikę polskiego klina podatkowego, gdyż pokazuje on wysoką skalę opodatkowania osób o najniższych wynagrodzeniach. Dla zobrazowania zjawiska w tab. 4 przedstawiono porównanie obciążeń podatkowych dochodów z pracy w Polsce (skala podatkowa 19, 30, 40%) i Belgii (19, 25, 52%). Belgia jest krajem, w którym poziom klina podatkowego jest najwyższy spośród krajów OECD (por. tab. 2), ale udział obciążeń podatkowych jest w porównaniu z Polską znacznie niższy, co wskazuje na odmienną strukturę klina podatkowego.

Tabela 4. Porównanie poziomu obciążeń podatkowych dochodu z pracy w Polsce i Belgii (2006 r.)

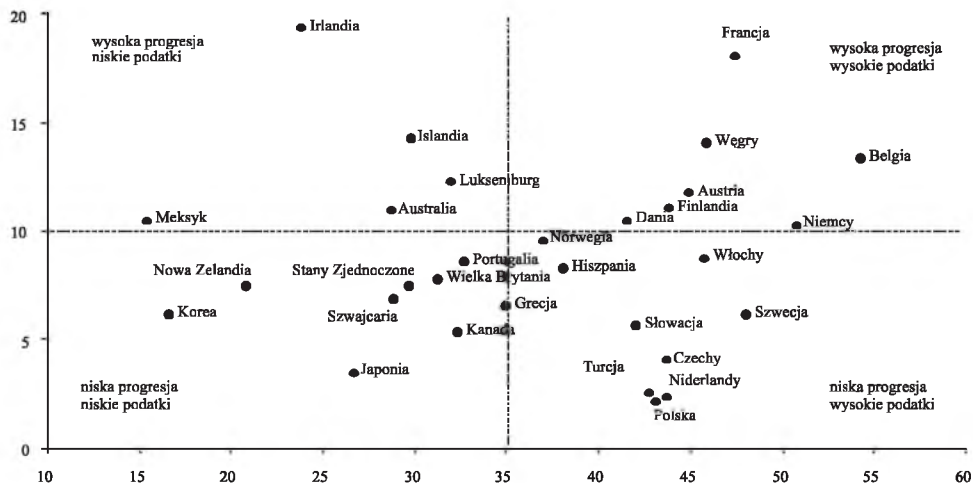
Roczny poziom dochodu (w dol.)	Poziom zapłaconego podatku w Polsce (w dol.)	Poziom zapłaconego podatku w Belgii (w dol.)
1 000	20	0
1 800	143	0
5 000	637	0
24 000	5973	5360

Źródło: E. Michalik, *Praca, która się nie opłaca*, <http://www.fop.pl/news>.

Analiza danych tab. 4 pozwala wskazać, iż same stawki podatkowe, choć nominalnie niższe w Polsce, nie obrazują rzeczywistego opodatkowania, dopiero uwzględnienie kwoty wolnej od podatku oraz poziomu progresji daje pełny obraz obciążeń. Polski system podatkowy charakteryzuje się progresją z bardzo niskim progiem dochodu, stąd poziom obciążeń podatkowych najniżej zarabiających jest znacznie wyższy niż w innych krajach OECD i mimo że podatki dochodowe w strukturze kosztów pracy osiągają poziom 4-6%, to dla poprawy sytuacji na rynku pracy, zwiększenia motywacji do pracy pożądanym byłoby stopniowe zwiększenie progresji. W przedziale od 2/3 przeciętnego wynagrodzenia do 1 i 2/3 przeciętnego wynagrodzenia skala progresji podatkowej jest w Polsce najmniejsza spośród wszystkich państw OECD. Problem ten prezentuje rys. 1, zaliczający Polskę do grupy krajów o niskiej progresji i wysokich podatkach.

Ważną kwestią w ocenie zjawiska poziomu kosztów pracy jest ich porównanie z poziomem produktywności na pracującego. Wprawdzie poziom produktywności w Polsce w ostatnich latach znacznie wzrósł, niemniej jednak relacja poziomu produktywności do kosztów pracy jest wciąż dużo gorsza od przeciętnej w UE i osiąga-

nęła dopiero poziom 34% średniej dla UE 25 [Raport Przedsiębiorczość..., 2006, s. 19]. Świadczy to o wciąż niskiej konkurencyjności naszego kraju. Wobec powyższego zmiany w obszarze podatkowym, a szczególnie zwiększenie progresji, przy jednoczesnym utrzymaniu tempa zwiększania produktywności, mogłyby stać się impulsem do wzrostu poziom konkurencyjności polskiej gospodarki.

Oś X – klin podatkowy dla przeciętnego wynagrodzenia (w %); Oś Y – różnica między klinem podatkowym dla 5/3 przeciętnego wynagrodzenia a 2/3 przeciętnego wynagrodzenia

Rys. 1. Różnica między klinem podatkowym dla 5/3 przeciętnego wynagrodzenia a 2/3 przeciętnego wynagrodzenia oraz klin podatkowy dla przeciętnego wynagrodzenia w 2005 r.

Źródło: *Opodatkowanie pracy i wynagrodzenie minimalne – wpływ na rynek pracy w Polsce*, Materiały Departamentu Analiz Ekonomicznych i Prognoz MIPS, Warszawa 2005 r., s. 9.

W 2007 r. nastąpiły pierwsze pozytywne zmiany w tym kierunku – podniesiono progi podatkowe, podwyższona została kwota wolna od podatku, a od 1 lipca 2007 r. obniżono także poziom składek na ubezpieczenie rentowe. Zmiany te, choć kwotowo niewielkie w porównaniu np. z zmianami dokonywanymi w Irlandii (jednorazowo dokonywano znacznych redukcji obciążeń podatkowych pracy), należy oceniać pozytywnie i pozostaje mieć nadzieję, iż trend ten utrzyma się w kolejnych latach.

Poza zmianami podatkowymi i składowymi, wart uwagi jest także fakt, że koszty pracy coraz częściej rosną z powodu presji na wzrost wynagrodzeń. Rynek pracy w Unii Europejskiej otwiera się, co sprzyja nasileniu się skali emigracji. W rezultacie przedsiębiorcy w poszczególnych krajach, w tym także w Polsce, mają coraz większe problemy z zatrzymaniem i znalezieniem pracowników. Zjawisko to sprawia, że rośnie presja na wzrost wynagrodzeń. Obliczane przez Eurostat wskaźniki zmian kosztów pracy, obejmujące płace i obowiązkowe składki na

ubezpieczenia społeczne oraz podatki w przeliczeniu na godzinę, wskazują, iż w nowych krajach UE o wysokim wzroście gospodarczym koszty pracy rosną głównie z powodu podwyżek płac. Największy wzrost kosztów godziny pracy odnotowano na Łotwie (wzrost o 22,7%), Litwie (21,1%), w Estonii (16,4%). Znaczny wzrost kosztów godziny pracy odnotowano także w Czechach (10,1%), na Węgrzech (8,7%) i Słowacji (6,9%). Z kolei najmniejszy wzrost kosztów godziny pracy w grupie nowych krajów UE 10 odnotowano w 2006 r. na Malcie (0,7%) oraz w Polsce (wzrost o 4,9%). W starych krajach UE (UE 15), najmniejszy przyrost kosztu godziny pracy miał miejsce w Niemczech (wzrost o 0,7%), największy zaś w Wielkiej Brytanii (5,2%) oraz Austrii (5,8%). W całej zaś UE koszty godziny pracy wzrosły o 2,4% w porównaniu z 2005 r. (według danych Eurostatu). Zjawisko to oznacza, iż obniżka kosztów pracy w kolejnych latach nie będzie łatwa. Działanie mające na celu obniżenie klina podatkowego poprzez obniżanie podatków i poziomu składek na ubezpieczenie społeczne może nie dojść do skutku, gdy presja na wzrost wynagrodzeń nabierze znacznej siły.

5. Zakończenie

Olbrzymim problemem polskiego rynku pracy jest wysoki poziom kosztów pracy, wciąż jeden z najwyższych w krajach OECD. W latach 2001-2006 poziom tych kosztów rósł, podczas gdy zdecydowana większość krajów obniżała koszty pracy. W 2007 r. podjęto działania mające na celu obniżenie klina podatkowego. Obniżono składkę rentową z 13 do 10%, a w drugim etapie, tj. od 1 stycznia 2008 r. nastąpi kolejna obniżka tej składki o 4 punkty procentowe. Docelowo składka rentowa zostanie podzielona między pracownika, który będzie płacił 1,5% wynagrodzenia brutto, a pracodawcę – 4,5%. Jednocześnie już w rozliczeniu za 2007 r. będzie możliwość odliczenia tzw. rodzinnej ulgi podatkowej 1154 zł na każde dziecko, co jest zgodne z trendem funkcjonującym od lat w innych krajach OECD. Ulga rodzinna oznaczać będzie obniżkę klina podatkowego dla rodzin z dziećmi i stanowić będzie element polityki prorodzinnej. Wskazane powyżej działania należy oceniać pozytywnie, gdyż obniżanie kosztów pracy powinno zaowocować pobudzeniem popytu na pracę i wzrostem skłonności do podjęcia pracy. Przy ocenie zjawiska nie można jednak pominąć innych czynników, które mogą utrudnić osiągnięcie celu. Pojawiające się zapowiedzi rządowe w kwestii znacznego podniesienia płacy minimalnej i przerzucenia na pracodawcę ubezpieczenia chorobowego oraz rosnąca presja na wzrost poziomu wynagrodzeń (podobnie jak w krajach bałtyckich) mogą zniweczyć pozytywne działania mające na celu obniżenia klina podatkowego. Niebezpieczne dla rynku pracy i pozycji konkurencyjnej Polski jest także zmniejszanie się różnicy między wzrostem wydajności pracy a tempem wzrostu wynagrodzeń, co w sytuacji niższej niż przeciętnie w UE produktywności pracy jest zjawiskiem negatywnym i sprzyjającym zamiast pobudzaniu raczej ograniczaniu zatrudnienia.

Struktura klina podatkowego w Polsce wskazuje, iż na jego poziom w bardzo znacznym stopniu wpływają obciążenia paropodatkowe wynikające z ubezpieczeń społecznych. Części klina podatkowego wynikające z obciążenia podatkiem dochodowym wskazują z kolei, że Polska wciąż należy do grupy krajów z niską progresją i wysokimi podatkami, co osłabia motywację do pracy w kraju i może zachęcać, głównie ludzi młodych, do dalszej emigracji zawodowej. Pożądane jest więc zwiększanie progresji i obniżanie podatków, co w długim okresie może zaowocować wyższymi wpływami do budżetu, gdyż niższe podatki i stworzenie jasnych i stabilnych zasad opodatkowania dałyby impuls do wychodzenia z szarej strefy na rynku pracy.

Literatura

- Bąk E., *Elastyczne formy zatrudnienia*, C.H. Beck, Warszawa 2006.
- Jerzak M., *Deregulacje rynku pracy w Polsce i UE*, Materiały i Studia, 2004 z. 176, www.nbp.pl.
- Krajewski P., Mickiewicz M., *Długookresowy wpływ polityki fiskalnej na kształtowanie się zatrudnienia – analiza panelowa*, „Gospodarka w Praktyce i Teorii” 2006 nr 2.
- Michalik E., *Praca, która się nie oplaca*, <http://www.fop.pl/news>.
- Opodatkowanie pracy i wynagrodzenie minimalne – wpływ na rynek pracy w Polsce*, Materiały Departamentu Analiz Ekonomicznych i Prognoz MIPS, Warszawa 2005.
- Raport OECD *Taxing Wages Edition 2005-2006*, www.oecd.com.
- Raport Przedsiębiorczość – *Przedsiębiorczość w Polsce 2006 r.* www.mgip.gov.pl.

TAXATION OF LABOUR IN POLAND AND IN SELECTED OECD COUNTRIES – PROBLEM TAX WEDGE

Summary

The 21st century economy faces new economic developments that enforce changes in the labour market model and search for new competitive edges. One of the major drives of competitiveness is the taxation of labour in the broad sense, i.e. all the taxes and para-taxes levied on labour. Taxation distorts the relation between the utmost labour productivity and the labour costs/payroll, which may discourage from creating new jobs on one hand and from seeking employment on the other. The article objective is to present the cost of labour in Poland and some selected OECD countries as well as to assess the impact of tax-related labour costs on the labour market situation. This is enhanced by presenting the theoretical background of the impact of taxation on the labour market.